

[Alfred Kristensen.]

ydte noget for det, og som man burde inddrage i den klapjagt, som her skulle foranstalles.

Forøvrigt bør det ærede medlem ved lejlighed se på, hvad der står i statens honorarskema. Dèr vil det ærede medlem finde en lang, lang række højtstående tjenestemænd, som har adskillige honorarer — og ikke små honorarer —, som gør, at man ofte grunder over, hvordan de kan få tid til at passe deres arbejde ved siden af. Man hører mange beklagelser over, at folk aldrig kan træffe cheferne hjemme. Jeg nævner dette, fordi jeg ikke ønsker, det skal stå uimodsagt, at der skal indledes en klapjagt på nogle sølle toldassistenter for en ti- eller fem-krones skyld, mens så mange andre skal gå fri. Det er ikke ret.

Bjerre: Jeg skal ikke trætte tinget med yderligere diskussion herom, men blot slå fast, at det stadig ikke er lykkedes mig at få det ærede medlem til at forstå forskellen mellem dusører og honorarer. Vi kan godt tage et ganske bestemt eksempel. Det er jo alle ærede medlemmer bekendt, at politimestre i henhold til jagtloven får 1 kr. for hvert jagttegn, der udstedes — det må vi indrømme, men det er en lovbestemt ydelse. Hvis dette skulle sammenlignes — altså ikke som man sammenligner et torden-skrald med et pæretre — med, om vi fik andel i jagtbøderne, vil jeg sige, at det ville jeg meget bestemt have mig frabedt. Men det forstår det ærede medlem ikke rigtigt.

Der er aldeles ikke tale om nogen klapjagt på nogen som helst. Jeg tror ikke, at disse toldere, som gør et stort og nyttigt arbejde, ville være kedede af, at ordningen blev lagt om, og det behøvede ikke at blive dyrere for staten. For øjeblikket går der et vist beløb af disse bøder til dusører; hvis der skete en omlægning, så at de pågældende fik honorarer, ville det være behageligere for dem — men jeg ville nødig have en del af min lønning på den måde.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen har ordet, idet jeg dog henstiller, at denne diskussion gøres så kort som muligt.

Alfred Kristensen: Jeg vil blot spørge det ærede medlem hr. Bjerre, om han også

kan svare på andre politimestres vegne med hensyn til jagttegnene.

Formanden: Jeg skønner ikke, at spørgsmålet behøver at besvares, medmindre det ærede medlem hr. Bjerre selv ønsker det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Alfred Kristensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Man gik derefter til den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, som var:

Første behandling af forslag til lov om „Nordisk Mineselskab A/S“.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2855; fremsættelsen findes i tidenden sp. 58).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Hansen: Det var i 1948, dr. Lauge Kochs ekspedition ved Mesters Vig i Østgrønland fandt bly- og zinkforekomster, og man forment, at disse metalforekomster var af betydelig udstrækning. Det siger sig selv, at fundene vakte betydelig interesse og forhåbning om, at en udvinding af disse metaller ville kunne tilføre Danmark betydelige værdier, men man var klar over de store vanskeligheder, der var, og det betydelige beløb, der måtte investeres for at udnytte fundet.

Mesters Vig er beliggende på et øde sted i Østgrønland, hvor man i ordets videste forstand må begynde på bar bund. Der skal bygges havn, der skal anlægges vej fra denne til minefeltet, der skal anlægges flyveplads og radiostation, opføres boliger, værksteder og meget andet. Blandt vanskelighederne er også den, at besejlingsforholdene til denne del af Østgrønland er særdeles vanskelige. Kun en god måneds tid hver sommer er det muligt for skibe at anløbe dette sted, ja, sagkyndige hævder endda, at man må regne med, at i et år af hver ti vil isen umuliggøre landing. Derfor